

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2019/2020 - 2022/2023
(skrajne daty)

Rok akademicki 2019/2020

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Ergonomia i bezpieczeństwo pracy
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Przyrodniczych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Przyrodniczych
Kierunek studiów	Mechatronika
Poziom studiów	Studia I-go stopnia
Profil	Praktyczny
Forma studiów	Studia stacjonarne
Rok i semestr studiów	Rok I, semestr 1
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot ogólny
Język wykładowy	Polski
Koordinator	dr hab. prof. UR Aleksander Marszałek
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr hab. prof. UR Aleksander Marszałek

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
1	15								1

1.2. Sposób realizacji zajęć

- ☒ zajęcia w formie tradycyjnej
- ☒ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość podstawowych zagadnień bezpieczeństwa oraz nauki o człowieku.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Poznanie ergonomicznych podstaw bezpiecznego funkcjonowania człowieka w środowisku pracy
C ₂	Kształtowanie umiejętności identyfikacji, analizy i rozwiązywania problemów bezpieczeństwa w przystosowaniu procesów i obiektów pracy do możliwości człowieka.
C ₃	Rozwój pozytywnych postaw wobec przystosowania procesów i obiektów do bezpiecznej pracy oraz psychofizycznych możliwości człowieka.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student nazywa, wyjaśnia znaczenie podstawowych terminów z zakresu ergonomii i bezpieczeństwa pracy.	K_W11
EK_02	Student opisuje zjawiska ergonomiczne i bezpieczeństwa pracy.	K_W11
EK_03	Student identyfikuje, interpretuje i ocenia zjawiska ergonomiczne i bezpieczeństwa występujące w środowisku pracy.	K_U01
EK_04	Student krytycznie i odpowiedzialnie odnosi się do swojej wiedzy z zakresu ergonomii i bezpieczeństwa pracy.	K_K01
EK_05	Student jasno i rzetelnie komunikuje społeczeństwu zagadnienia z zakresu ergonomii i bezpieczeństwa pracy.	K_K04

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
1. Ergonomia – wprowadzenie
2. Zasady ergonomii
3. Ergonomia stanowiska pracy
4. Ergonomiczna ocena projektów i prototypów urządzeń technicznych
5. Ochrona pracy – geneza, pojęcia podstawowe, aspekty prawne.
6. System ochrony pracy w Polsce - obowiązki pracodawcy i pracownika w zakresie BHP.
7. Wypadki przy pracy.

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną, wykład akademicki tradycyjny.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	pytania kontrolne ustne	w
EK_02	pytania kontrolne ustne	w
EK_03	pytania kontrolne ustne, obserwacja aktywności	w
EK_04	obserwacja zachowania się studenta	w
EK_05	obserwacja zachowania się studenta	w

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Obecność oraz aktywność na zajęciach

Kryteria merytoryczne: zal – min. 50% prawidłowych odpowiedzi na pytania ustne.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	15
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach, egzaminie)	1
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	10
SUMA GODZIN	26
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	1

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	
zasady i formy odbywania praktyk	

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Bezpieczeństwo pracy i ergonomia. Red. Koradecka. Warszawa, CIOP 1999.

Franus E. Struktura i ogólna metodologia nauki ergonomii. Universitas Kraków 1992.

Górska E. Ergonomia: projektowanie, diagnoza, eksperymenty. PW Warszawa 2015.

Hołyst B. Bezpieczeństwo. Ogólne problemy badawcze. PWN Warszawa 2014.
Nauka o pracy, bezpieczeństwo, higiena i ergonomia. Warszawa CIOP 2010.
Szubert W.: Obowiązek zapewnienia bezpiecznych warunków pracy. Warszawa, 1995
Tytyk E., Butlewski M. Ergonomia w technice. PP Poznań 2011.
Wójtowicz R. Zarys ergonomii technicznej. PWN Warszawa 1978.

Literatura uzupełniająca:

Górska E., Tytyk E. Ergonomia w projektowaniu stanowisk pracy. PW Warszawa 1998.
Kania J. Metody ergonomiczne. PWE Warszawa 1980.
Piątek T. Ergonomia i bezpieczeństwo pracy. UR Rzeszów 2013.
Wieczorek S. Podstawy ergonomii. PR Rzeszów 1998.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej